

tiden kommer til det, at prise Enevælden paa Nutidens Bekostning. Hvis man vil læse den nævnte Kancelliskrivelse fra 1818, vil man se, hvorledes man da har haft et ganske naivt og selvfølgelig Indtryk af dette, at man skulde tilvejebringe en Række Mennesker, der havde en jævn, sund og naturlig Viden, og saa skulde de komme ind paa Seminariet paa bedste Beskud — man kan ikke underkende, at det er Meningen. Men derefter staar der, at saa skal det første Aar regnes for et Prøveaar, og naar det Prøveaar er omme, har man saa meget Kendskab til Eleverne, at man for det første kan se, om de er i Stand til at føre deres Opgave til Ende, og de, om hvem man kan sige, at dette neppe bliver Tilfældet, skal, som det hedder med et haardt Ord, bortvises. Om et saadant Prøveaar skal gennemgaaes paa Seminariet eller ej, er en Sag for sig. Det er muligt, at det ikke skal ligge paa Seminariet.

Men det er klart, at hvis man nu vil skærpe Optagelsesprøven og tillige vil tænke sig, at Eleverne i det hele, hvad der ligger i Luften for Tiden, trænger til en langt større Uddannelse end hidtil, kan man komme til det Resultat, at der for det første skal være et ret intensivt Præparandaar forud for Optagelsen og derefter maaske en 4-aarig Uddannelse, og det vil i Virkeligheden praktisk taget være umuligt at sætte igenem. Derved indtræder det Forhold, at Ændringsforslaget virkelig kommer til at præjudicere en fremtidig Ordning af Seminarievæsenet. Hvis dette Forslag gennemføres, vil det blive ganske overordentlig vanskeligt siden at kræve en 4-aarig Uddannelse, thi den vilde da betyde en 5-aarig eller $4\frac{1}{2}$ -aarig Uddannelse; men det er bydende nødvendigt at tage under Overvejelse, om ikke en saadan 4-aarig Uddannelse maa indføres. Af Hensyn til Mellemkolen er det ganske sikkert nødvendigt i en nær Fremtid at sikre sig, at Seminaristerne kan noget Sprog. Alene af den Grund vil det være nødvendigt at undersøge, om ikke en 4-aarig Uddannelse er paakrævet. Men overhovedet vil hele Tidens Kulturudvikling kræve, at Lærerne maa kunne mere, end de hidtil har kunnet — jeg skal nævne et enkelt Fag, som ofte omtales, nemlig Kemi. Det vil blive et alvorligt Spørgsmaal ved Seminarieuddannelsen, om den skal være 3-aarig eller 4-aarig. Gaar man i dette Øjeblik den Vej, som den højtærede Minister er villig til at gaa, tror jeg, man paa en uheldig Maade binder den Reform, man skal have i Fremtiden. Man glider ind i en Udvik-

ling, som man i dette Øjeblik maaske ikke tilstrækkelig har overskuet, og jeg maa da sige, ligesom Herman Trier sagde ved sidste Behandling af disse Sager: Hellere ingen Reform end en stykkevis Reform, ja oven i Købet en stykkevis Reform, der fører ind paa Veje, som man i dette Øjeblik slet ikke kan overskue eller beherske.

Jørgen Jensen: Skønt jeg ikke som det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen) har virket ved Seminarierne, ønsker jeg at gøre nogle faa Lægmandsbetragtninger gældende overfor det af ham omtalte Forhold. Det ærede Medlem udtalte mange Tanker om den Ungdom, der er i 16—17 Aars Alderen, som jeg er ganske enig med ham i. Jeg vil meget nødig have, at Resultatet af det, vi her staar i Begreb med at vedtage, skulde blive, enten at der fremstod Præparand-Anstalter til at forberede de unge Mennesker til Optagelse paa Seminarierne, eller at Børneskolen skulde fortsættes, saa at der var uafbrudt Skolegang fra 7 til 20 Aars Alderen. Jeg tror, der er nogle Aar efter Konfirmationsalderen, som det kan være meget godt og sundt at anvende ude i det praktiske Livs Tjeneste. Men jeg synes, at det ærede Medlem var ganske imod overhovedet at have nogen Optagelsesprøve, og her er jeg ikke enig med ham. Her forekommer det mig, at de har Ret, der henviser til, at der melder sig 800 til Optagelse paa vore Seminarier, og at dette Tal gør det ønskeligt, at der gribes ind, ikke blot, fordi det utvivlsomt er langt flere, end der er Brug for — 600 vil vistnok være tilstrækkeligt —, men ogsaa fordi man kan gaa ud fra, at ikke alle disse 800 i og for sig egner sig til at optages paa et Seminarium. Paa Statsseminarier og de bedste af vore Privatseminarier er der en saa rigelig Tilstrømning, at de kan vrage og vælge; men er det alligevel ikke saa, at naar Optagelsesprøven er sluttet paa alle vore ca. 20 Seminarier, har ogsaa alle ca. 800 fundet Optagelse? Vi har jo nemlig ogsaa Seminarier, om hvilke jeg vel tør sige, at de mere har Forretningshensyn for Øje end egentlig Uddannelsen af dygtige Lærere til vor Folkeskole. Jeg tænker paa de Seminarier, som drives ved Siden af anden Virksomhed, og om hvilke man undertiden har hørt sige, at de drives egentlig ved Spildedamp. Dette er vor Folkeskole ikke tjent med. At uddanne dens Lærere maa efter min Mening lægge saa fuldt Beslag paa en Seminarielærers Tid, at det vil være ganske forkasteligt,